

ریشه و علل دعوای کودکان / با دعوای کودکان چگونه برخورد کنیم

دیدن تصاویر خشونت آمیز در سینما و تلویزیون خطر رفتارهای تهاجمی را در کودکان افزایش می دهد، این امر به ویژه در مورد کودکانی که مستعد چنین رفتارهایی هستند صدق می کند.

دیدن تصاویر خشونت آمیز در سینما و تلویزیون خطر رفتارهای تهاجمی را در کودکان افزایش می دهد، این امر به ویژه در مورد کودکانی که مستعد چنین رفتارهایی هستند صدق می کند.

به گزارش خبرگزاری مهر، یکی از مسائلی که در محیط خانواده اتفاق می افتد دعوا بین کودکان است. بیشتر خواهر و برادرها نسبت به هم حس حسادت یا رقابت دارند که باعث داد و بیداد و دعوا بین آنها می شود که آن را رقابت خواهر و برادری می نامند. عوامل چندی وجود دارد که باعث تکرار و تشدید رقابت می شود.

ویژگی های شخصی؛ ساختار خانواده تنها بخشی از قضیه است کشمکش های بین خواهر و برادر بیشتر به دلیل ویژگی های شخصی کودکان است که بهانه گیر، بی حوصله، عصبی و سرخورده هستند. افزون بر آن کودکانی که در پیشرفت برخی مهارت ها همچون زبان، دقت، تمرکز و روابط اجتماعی هستند بیش از دیگران با خواهر و برادر خود دچار اختلاف می شوند.

نقش خانواده؛ پژوهش ها نشان می دهد که وظایف خانوادگی نیز می تواند بر درگیریهای خواهر و برادر موثر باشد. این پژوهش ها همچنین بیان می کند که احتمال رقابت های خواهر و برادری در شرایطی بسیار ضعیف است. از جمله هنگامی که پدر و مادر در پی یافتن راه حل هایی برای روبه رو شدن با مشکلات روزانه و رودر رویی با ناملایمات به روش هایی کاملاً انسانی، ثمر بخش و به دور از خشونت باشند. دوم اینکه قانون خانوادگی کلی با پذیرش همگانی وجود داشته باشد که هرگونه برخورد فیزیکی و توهین را ناپسند بداند.

سینما و تلویزیون؛ پژوهش ها گواه آن است که دیدن تصاویر خشونت آمیز سینما و تلویزیون خطر رفتارهای تهاجمی را در میان کودکان افزایش می دهد. این امر به ویژه در مورد کودکانی که بیش از این مستعد چنین رفتارهایی بوده اند صادق است. افزون بر آن تلویزیون و فیلم ها می توانند ارتباطات خواهر و برادری را به تصویر بکشند. با در نظر گرفتن این موارد، کم کردن تعداد برنامه های خشونت آمیزی که کودکان تماشا می کنند، شاید بتواند مفید باشد. اگر کودکان این نوع برنامه ها را تماشا می کنند همراهشان شویم و درباره آنچه می بینند با آنها صحبت کنیم.

درک بهتر از رقابت های خواهر و برادری کمک می کند تا در هنگام داد و فریاد فرزندان بتوانیم آنها را راهنمایی کنیم. البته در این مسیر باید نکاتی را رعایت کرد از جمله:

- به مشاجرات کودکان، اصلاً واکنش نشان ندهیم. تنها هنگامی که خطر آسیب های بدنی وجود دارد، در مشاجرات شان دخالت کنیم.

- کودکانمان را تشویق کنیم تا در هنگام بحران، خودشان تصمیم بگیرند. اگر قصد مداخله داریم، سعی کنیم مشکلات را همراه آنها حل

کنیم. نه برای آنها.

- کودکان را از هم جدا کنیم تا آرام شوند، سپس آنها را متقاعد کنیم به توافق برسند که از دعوا دست بردارند یا اختلاف را حل و فصل کنند.

- زیاد پافشاری نکنیم تا برپاکننده ی دعوا را بشناسیم، هردو نفر را مقصر بدانیم، یعنی هرکس درگیر بوده به نوعی پاسخگو است.

- اگر درگیری های کودکانمان پی در پی تکرار می شود، جلسات هفتگی ترتیب دهیم و در آن قوانین خانوادگی مان را درباره این درگیری ها به یاد آنها بیاوریم و موفقیت های خانواده مان را در کاهش جنگ و دعوا گوشزد نماییم.

- مقایسه کردن می تواند باعث درگیری میان کودکان شود. کودکان نیز همانند بزرگسالان از مقایسه کردن رنج می برند مخصوصا مقایسه ای که همراه با سرزنش باشد. ویژگی های هر فرد تشکیل دهنده شخصیت و روحیه اوست و به هر ترتیب باید مورد احترام قرار گیرد.